

N:o 11.

Af herr **Borg**, med förslag till ändring af 1 kap. 6 § giftermålsbalken.

1 kap. 6 § giftermålsbalken föreskrifver att »man eller qvinna må ej förr i äktenskap träda, än han hafver fyllt tjuguet år och hon femton, utan konungen pröfvar skäligt att lof dertill gifva».

Vid sistlidna riksdag väckte jag förslag om sådan ändring häruti, att qvinna — liksom förut man — icke utan Konungens tillstånd skulle få träda i äktenskap före uppnådd myndig ålder, eller tjuguet år. Förslaget vann ej Riksdagens bifall, men dess grundtanke rönt ett sådant erkännande, att ej mindre än 116 medlemmar af båda kamrarne yrkade återremiss för ny behandling af frågan, hvarjemte jag af många bland Riksdagens ledamöter uppmanats att, under något modifierad form, åter draga frågan under Riksdagens pröfning.

Ehuru fortfarande lika viss, att de mest gynsamma följer så väl för samhället som för den enskilde så väl i fysiskt som i ekonomiskt och sedligt afseende kunna väntas, när steget en gång tages fullt ut, är det dock sannolikt välbetänkt att den allmänna opinionen mera förberedes härför. Då vid frågans behandling i kamrarne meningarna tycktes vara temligen odelade om att qvinnans äktenskap före fyllda aderton år vore skadligt och borde förbjudas, har jag deri trott mig böra se en fingervisning och stanna vid nämnda åldersgräns.

Grunderna för min uppfattning af frågan finnas utförligt angifna i Första Kammarans protokoll af den 12 mars 1890. Konklusionen deraf torde kunna sammanfattas sålunda:

alldenstund äktenskap, ingångna i åldern före 18 år ej blott hos de civiliserade nationerna i allmänhet, utan särskildt hos vårt folk visat sig högligen menliga så väl för makans och moderns sundhet som ock för afkommans kroppsliga och andliga beskaffenhet och utveckling, en erfarenhet som vetenskapen till fullo bestyrkt;

alldenstund de dessutom icke gerna böra ingås, innan qvinnan hunnit den förståndsutveckling, som tillåter henne att rätt fatta vigten af det steg hon går att taga, eller iakttaga nödig förtänksamhet vid det för hela lifvets väl eller ve afgörande valet af make;

alldenstund hon vid så unga år som före 18 saknar nästan all lifserfarenhet och så väl i förvaltningen af familjens inre hushållning som i fråga om barnuppfostran vanligen är nära nog blotta barnet;

alldenstund möjliga olägenheter vid åldersgränsens uppflyttning från 15 till 18 år undvikas derigenom, att lagens lydelse framgent som förut medgifver att i trängande fall söka kungligt tillstånd till giftermål, och ansökningar derom sannolikt skola minskas i antal i samma mån medvêtandet om förtidiga äktenskaps skadlighet vaknar och dylika ansökningar i regeln afslås;

alldenstund slutligen ingen annan ändring i lagen alltså visar sig för ändamålet nödig, tillåter jag mig föreslå,

att i giftermålsbalkens 1 kap. 6 § ordet *femton* utbytes mot *aderton*.

Stockholm den 28 januari 1891.

F. T. Borg.
